

π. Παναγιώτης Καποδίστριας - Ποιήματα για τὸν Παπαδιαμάντη

ἀπὸ τὸ ἠλεκτρονικὸ τετράδιο τοῦ π.Π.Ν.Κ. «[Στὸν Ἰσκιο τοῦ Ἥσκιου](#)»

ἀνάρτηση μὲ τίτλο: *100 χρόνια χωρίς (ἢ μὲ) Παπαδιαμάντη*

Τὸ πρωὶ ὡς ἑσπέρα

1

Ἀπρόβλεπτες θωπεῖες μ' ἐξωθοῦν ἐντὸς
στὸν βυθὸ τοῦ δωμάτιου
τὸ πρωὶ ὡς ἑσπέρα
οἱ ἅγιοί μου παρανάλωμα τζακιῶ
ἐνδίδω ἤδη στὸ βλέμμα σου
συσσωματώνομαι
ἄντεξέ με.

2

Ὅσο καιρὸς παπαδιαμάντιζε
ὅτι ἔρχεται ὥρα
μὲ τεριζέμ κι ἄλλες πλεκτάνες τὰ δαιμόνια
-κενὰ ἢ γεμάτα μὴ ρωτᾶς-
τῆς Ἀνάγκης ἀρμόδια
χριστόψωμα βλογᾶνε
καὶ φονικότερα μετὰ
πανεύοσμον σὲ ἀποπετρώνουν.

Ἀνέκδοτο ποίημα τοῦ π. Π.Κ., ἀνάθημα στὸν Παπαδιαμάντη,
γραμμένο τὸν Δεκέμβριο τοῦ 2009 / Αὐγουστο 2010

* * *

Κυρ-Ἀλέξανδρου ἐπιβίωση

Θεοσκοτεινὸς
ἀποκοιμῆται ὁ νοῦς
σὰν τὸ τρυγόνι.
Χαλάλι σου τὸ θέρος
τὸν χειμῶνα μου φοβοῦ.

Ἐρειπιώνεις
τ' Ἀτόφιο πέτρα-πέτρα

ἕως δακρύου.
Χατίρι σου ὁ Ἔρωσ
καὶ τὰ χιόνια του ἰδοῦ.

Γραμμένο στὸ Μπανάτο Ζακύνθου, ἀπὸ 3 ἕως 19 Ἰανουαρίου 2011
Ἐκ τοῦ τόμου «Ὁ Παπαδιαμάντης μὲ τὰ μάτια νεότερων λογοτεχνῶν»,
ἔκδ. Μορφωτικὸ Ἰδρυμα τῆς ΕΣΗΕΑ, Μάρτιος 2011, ἀρ. σελ. 272
ἀνθολόγησι-ἐπιμέλεια Ἠλία Γκρῆ

* * *

Ὁ ἀγγελοκρουσμένος

1

Σχολιαρόπαιδο
ἀναπλάθει αἰνίγματα
ὁ Ἀλέξανδρος.
-Βρὲ τὸν ἀλήτη
ἔμαθε νὰ γλωσσεύει
ἀκατάσχετα.

2

Ἀκοινώνητος
καὶ ἀγγελοκρουσμένος
ξεφτίδια ὅλος
μελαγχολικὸς
ὡσὰν παλτὸ φθαρμένο
στὴν Ἀφάνεια.

3

Θράσος λέξεων
ἐντυπώνει στιγμοῦλες
ἀπ' τὰ μὴ ὄντα:
Γάλα γοργόνας
τζιτζίκια ἐφάμιλλα
τῆς Ἐξόντωσης.

4

Ἦτσι νὰ μείνει:
Σιωπηλὸ στὸν πρόναο
κεροστάλαγμα

κλάμα τοῦ ἴσκιου
τῶν φρικτῶν ὀσίων του
κομμένες φλέβες.

Ἐκ τοῦ τόμου «Ὁ Παπαδιαμάντης μὲ τὰ μάτια νεότερων λογοτεχνῶν»,
ἔκδ. Μορφωτικὸ Ἰδρυμα τῆς ΕΣΗΕΑ, Μάρτιος 2011, ἀρ. σελ. 272
ἀνθολόγησι-ἐπιμέλεια Ἡλία Γκρῆ